

Sfântul Proroc Ilie

Cristesti1.mmb.ro

taranudanielkonstantin@gmail.com

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

31 ianuarie 2021

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 45 † ANUL III
2021

DUMINICA A TREIZECISIDOVA DVPĂ CINCIZECIME

Chemarea lui Zaheu

Sfântul Evanghelist Luca este singurul care relatează întâlnirea Mântuitorului cu **Zaheu**. Recuperarea vameșului presupune un efort susținut. Zaheu reprezintă un caz dificil de recuperat și de convertit, deoarece avea un handicap dublu: social și fizic. Social pentru că era reprezentantul percepților de taxe și impozite de la conaționalii săi, era vameș. Fizic, pentru că era mic de statură (v. 3). Deși era mic de statură și vameș deținea o funcție foarte mare. Era mai marele vameșilor din cel mai bogat oraș, Capernaum. Asemenea orbului Bartimeu, fiul lui Timeu din Ierihon, Zaheu dorea să vadă pe Fiul lui Dumnezeu. Zaheu avea vedere trupească, dar nu avea vedere duhovnicească. Nu putea să vadă pentru că era bogat, vameș și mic de statură. De aceea s-a urcat într-un sicomor. Mântuitorul ne atrage atenția cât de greu vor intra bogații în Împărăția cerurilor (Luca 18,24). De aceea Zaheu necesită o atenție deosebită. Este pentru prima dată când Mântuitorul se autoinvită în casa cuiva. Zaheu, **Zakchaios**, forma greacă a ebraicului **Zakkaj**, vine de la verbul **zakah**, a fi pur, inocent, integru, drept, nume teoforic care înseamnă „**Dumnezeu este drept**”. Vameșii erau desconsierați de popor fiind numiți „păcătoși”(v. 7), deoarece erau corupți și percepeau taxe mari. Cu toate acestea Domnul Iisus îi oferă posibilitatea schimbării vieții printr-o întâlnire. Propunerea de a coborî din sicomor și de a intra în casa sa. Așa cum Dumnezeu-Tatăl îl căuta pe Adam în grădina Raiului, ascuns printre copaci, tot așa Iisus, îl cauta pe Zaheu „suit” în Pomul Raiului. Suirea în pom arată dorința de a-L cunoaște pe Fiul Omului, de a-și schimba viața. Zaheu dă dovadă de ospitalitate primindu-L pe Mântuitorul cu ucenicii Săi în casa sa. Ospitalitatea este răsplătită și primește Împărăția cea de Sus. Nu numai ospitalitatea l-a salvat pe Zaheu. Ci dorința sa de pocăință adevărată și milostenia ce a făcut-o împărțind jumătate din avere săracilor și îndreptând de câte patru ori celui nedreptățit de deciziile sale. Și-a impus ca și „canon de pocăință” dărnicia, pentru a combate lăcomia. El a mărturisit public păcatul său. Iertarea și dezlegarea nu întârzie. Cuvintele Domnului: „Iată s-a făcut mântuire casei acesteia, că și el este fiu al lui Avraam”(v.9). Părintele Nicolae de la Rohia numește convertirea lui Zaheu „învierea viilor”, minune mai mare ca „învierea morților”, pentru că nu este posibilă fără colaborarea celui viu.

Unde este ascuns Dumnezeu?

Dumnezeu e viu în fiecare poruncă, prin puterea harului Lui. „Dumnezeu este ascuns în poruncile Sale”, spune Sfântul Marcu Ascetul. Dumnezeu îi ajută pe toți cei care se străduiesc să țină poruncile Lui. Că Dumnezeu rămâne în noi știm prin Duhul, pe care El ni l-a dat. Acest lucru înseamnă că un creștin nu este niciodată singur, dar că el trăiește și lucrează împreună cu Dumnezeu, cel în Treime slăvit.

Unde se sălășluiește Dumnezeu?

Mulți oameni bogați și puternici ar plăti scump pentru a vedea pe Domnul sau pe Maica Sa Preacurată; dar Dumnezeu nu apare celor bogați, mai degrabă celor smeriți cu inima. Paradoxal, cel mai sărac dintre oameni poate fi smerit și ajunge să cunoască pe Dumnezeu. Nu e nevoie nici de bani, nici de reputație pentru a ajunge la cunoașterea lui Dumnezeu, ci doar de smerenie, (<https://ro.asceticexperience.com/portfolio/unde-se-salasluieste-dumnezeu/>).

Pilde cu tâlc - Comorile fiecăruia

Plimbându-se prin sat, un boier s-a întâlnit cu un țăran sărac și a început a se lăuda cu averile lui: - Vezi tu livada de pe deal? E a mea. Pădurile care înconjură satul sunt și ele ale mele. Până și pământul pe care calci acum al meu este. Tot ce vezi, de jur împrejur, e proprietatea mea. Toate astea sunt doar ale mele. - Dar acela? - l-a întrebat țăranul, arătând cu degetul spre cer. Nu cred că și cerul este al tău. Acela este al meu - a mai spus țăranul și, cu zâmbetul pe buze, a plecat liniștit, lăsându-l pe boier mirat și cu ciudă în suflet. "Cel ce s-a născut înțelept poartă bogăția cu el." (Sfânta Scriptură).

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI - 2 FEBRUARIE

Aducerea la Templu a Pruncului Iisus, sau Întâmpinarea Domnului, este unul

dintre Praznicele Împărătești ale Bisericii Ortodoxe, sărbătorit pe **2 februarie**, la patruzeci de zile de la Nașterea Domnului. Întâlnirea noastră zilnică cu Dumnezeu se întâmplă în rugăciune, și mai ales Duminica în cadrul Sfintei Liturghii. Întâmpinarea Domnului sau aducerea Lui spre închinare a rămas ca pilda și la noi, ca îndatorire a mamelor de a aduce pruncii la biserică, la patruzeci de zile după naștere, pentru molifta de curățirea lor și închinarea pruncilor la sfintele icoane. Mama care a născut vine în biserică și în numele familiei aduce pe noul-născut ofranda lui Dumnezeu, închinându-l la altar. (<https://www.crestinortodox.ro/calendar-ortodox/intampinarea->

Explicarea Dumnezeieștii Liturghii

Care sunt cele mai importante momente ale Sfintei Liturghii și ce semnifică ele? (Partea I – Liturghia catehumenilor- continuare)

Citirea Apostolului constituie, mai exact, citirea unui fragment din Faptele sau din Epistolele Sfinților Apostoli și simbolizează trimiterea Sfinților Apostoli la propovăduirea Evangheliei, când Mântuitorul le spune acestora: „*Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura*” (Matei 28,19). Exclamațiile „**Înțelepciune!**” și „**Să luam aminte!**” rostite de preot au menirea de a atrage atenția credincioșilor asupra textului care va fi citit de către cântăreț. De la Paști și până la Cincizecime se citesc fragmente din Faptele Apostolilor, urmând ca în restul anului bisericesc să fie lecturate și fragmente din Epistolele pauline și din Epistolele sobornicești. Apocalipsa este singura carte a Noului Testament din care nu se citește la Sfânta Liturghie din cauza caracterului ei simbolic, care e mai dificil de înțeles de către credincioși. Faptul că în bisericile de parohie se săvârșește Sfânta Liturghie doar duminica și în sărbători face ca o bună parte din Noul Testament să rămână necunoscut credincioșilor. De aceea, bine ar fi ca fiecare dintre noi să suplینim această lipsă prin citirea particulară a pericopelor nou-testamentare, iar acolo unde întâmpinăm nelămuriri să cerem ajutorul preotului paroh sau al duhovnicului.

Citirea Sfintei Evanghelii îl simbolizează pe Însuși Mântuitorul propovăduind mulțimilor. Sfântul Nicolae Cabasila spunea că motivul pentru care ascultăm mai întâi Apostolul și apoi Sfânta Evanghelie este faptul că „*acelea pe care Însuși Domnul ni le spune sunt o descoperire mai desăvârșită decât cele pe care ni le transmit Apostolii*”. Preotul exclamă „**Pace tuturor!**”, iar credincioșii răspund de îndată cu „**Și duhului tău!**” deoarece doar un suflet curat, lipsit de griji lumești sau gânduri necurate poate înțelege și percepe cu adevărat sensurile și înțelesurile cuvintelor Sfintei Evanghelii. La final, strana alături de credincioși cântă „**Slavă Ție Doamne, slavă Ție!**”, adresându-se direct lui Hristos Dumnezeul cel Viu, care le-a vorbit prin cuvintele pline de Duh ale Evangheliei. **Ectenia întreită** este rostită de către preot imediat după citirea Sfintei Evanghelii, fiind alcătuită din nou dintr-o serie de cereri prin care se invocă în mod stăruitor mila lui Dumnezeu, strana încheind fiecare dintre aceste rugăciuni scurte prin răspunsul „*Doamne, miluiește!*” rostit de trei ori (de aceea poartă și numele de „întreită”). Spre deosebire de Ectenia Mare, care se referă la Creație în tot cuprinsul ei, Ectenia întreită vizează doar nevoile omului, motiv pentru care i se pot adăuga cereri special-dedicate anumitor situații dificile, momente de restriște, de la o zonă la alta a țării. Spre exemplu, Liturghierul indică posibilitatea adăugării, în cadrul acestei ectenii, a cererilor

pentru vreme de neplouare și foamete, pentru neconținerea ploilor, pentru boli molipsitoare, pentru cei ce călătoresc, pentru cei ce sunt în închisori și altele. Ectenia întreită îi cuprinde, de asemenea, în cererile ei, pe toți cei care au nădejdea în milostivirea lui Dumnezeu și în a Sa iubire de oameni: clerul bisericesc, ctitori, conducătorii țării și pe toți cei aflați în boli, nevoi și suferințe. Așadar, acestea sunt momentele principale din cadrul Sfintei Liturghii, prezentate sintetic alături de semnificațiile lor. În materialul următor vom arăta punctele cele mai importante ale Liturghiei credincioșilor (a celor botezați) după același model, pentru o mai ușoară înțelegere și reținere a sensurilor Sfintei Liturghii, care este cu adevărat „*o slujire cerească aici pe pământ, în timpul căreia Dumnezeu Însuși participă la ea și [...] Se aduce pe Sine în dar*”, după cum spune **Sfântul de Ioan Kronstadt**. (<https://bizanticons.wordpress.com/2021/01/15/care-sunt-cele-mai-importante-momente-ale-sfintei-liturghii-si-ce-semnifica-ele-partea-i-liturghia-catehumenilor/>)

SFÂNTUL MARE MUCENIC TRIFON - 1 FEBRUARIE

Prăznuirea sa în Biserica Ortodoxă se face la 1 februarie. **Sfântul Mucenic și făcător de minuni Trifon** a trăit în secolul al III-lea (n. 232 d.Hr. – d. 250 d.Hr.). A pătimit în timpul persecuției creștinilor ordonate de împăratul Decius. A primit moarte mucenicească în anul 250, prin tăierea capului, răbdând mai înainte multe alte chinuri. Este considerat ca fiind ocrotitor al grădinilor, al livezilor și al păsărilor, și ca fiind cel ce poate îndepărta insectele dăunătoare și păzi lanurile de secetă și grindină. În Rusia, Sf. Trifon este considerat ca fiind sfântul patron al păsărilor deoarece, după cum se povestește, odată țarul Ivan cel Groaznic a ieșit la vânătoare, iar îngrijitorul șoimului său a scăpat din neatenție pasărea preferată a țarului. Țarul i-a pus în vedere acestui îngrijitor, pe nume Trifon Patrikeev, să găsească șoimul în trei zile, altfel va fi condamnat la moarte. Bietul Trifon a căutat pasărea prin toată pădurea dar fără niciun rezultat. În cea de-a treia zi, sfârșit de oboseală după atâta căutare, îngrijitorul s-a întors la Moscova, în Crângul Marinaia. Întinzându-se ca să se odihnească, s-a rugat Sf. Mucenic Trifon (patronul său), chemându-l în ajutor. În vis a văzut un tânăr pe un cal alb care ținea pe mână șoimul țarului. Acesta i-a spus: „*Ia-ți pasărea pierdută, du-o țarului și nu te mai necăji*”. Când s-a trezit, îngrijitorul a zărit șoimul stând pe un brad. A luat-o, a dus-o țarului și i-a spus ce ajutor miraculos a primit de la Sf. Mucenic Trifon. Drept mulțumită că i-a salvat viața, Trifon Patrikeev a construit o capelă în locul unde i-a apărut Sf. Trifon. Mai târziu, a construit chiar și o biserică cu hramul Sf. Trifon în Moscova. În Bis. Ort. Rusă Sf. Trifon este slăvit ca protector divin al Moscovei. Pe **1 FEBRUARIE** viticultorii, pomicultorii și grădinarii evlavioși țin post și cheamă preotul pentru a le stropi viile, livezile și grădinile cu aghesamă.

† PAROH: Preot Daniel Tăranu † Telefone: 0740.133.820, 0754.325.065 †

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.